

Det er fair nok at være imod Lissabontraktaten. Det er også fair nok, at Dansk Folkeparti var imod forfatningstraktaten, men det er altså virkelig hårdt kost, når man kalder det statskup, det, der er foregået her.

Interessant er det jo også, at der i to af landene var folkeafstemning om forfatningstraktaten, nemlig i Spanien og i Luxembourg, hvor det begge steder blev et ja. Det er så to folkeafstemninger, som hr. Morten Messerschmidt altså også må mene er statskup. Eller hvad er det? Vildførte befolkninger? Her står der statskup.

Så vil jeg gerne tage fat i noget andet, som hr. Morten Messerschmidt skriver i det her forslag. Han vil gerne væk med Lissabontraktaten, så han vil altså hellere have Nicetraktaten i stedet for. Men faktisk vil han – vistnok tror jeg – en gang længere tilbage, for der står i beslutningsforslaget:

»Der er tværtimod adskillige gode grunde til at rulle EU's indflydelse tilbage til det, som er nødvendigt for at få frihandelsområdet til at fungere.«

Jeg ved ikke rigtig, hvor langt hr. Morten Messerschmidt vil tilbage, men det er lidt tankevækkende, i betragtning af at hr. Morten Messerschmidt selv herinde har været meget aktiv med og meget engageret i – vil jeg sige – at få lavet en fælles holdning til reguleringen af kapitalmarkederne, som det endelig for nogle måneder siden lykkedes at få igennem og også få regeringen presset til at gå ind for.

Det er jo ikke noget, man kan lave, hvis EU slet ikke har nogen politisk struktur eller nogen politisk indflydelse. Så kan man faktisk ikke lave den slags. Derfor synes jeg, at hr. Morten Messerschmidt giver udtryk for to forskellige ting. På den ene side vil han tilsyneladende gerne have sådan et rent frihandelsområde, hvor der ikke er nogen politisk kontrol, og på den anden side vil han så alligevel have politisk kontrol. Det sidste er jeg jo enig i er fuldstændig nødvendigt, for vi kan selvfølgelig ikke acceptere det, der foregår på kapitalmarkederne med uregulerede hedgefonde, dårligt tilsyn og banker, der opfører sig helt vanvittigt. Så et eller andet sted hopper hr. Messerschmidt altså fra den ene fod til den anden. På den ene side et rent frihandelsområde med ingen regulering og på den anden side regulering.

Jeg må sige, at der et eller andet sted simpelt hen bare ikke er sammenhæng i det her, for i virkeligheden dækker det over to forskellige politikker.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Morten Messerschmidt (DF):
Lad mig komme med et lille eksempel, som jeg tror vil være anskueliggørende for fru Anne Grete Holmsgaard.

Fru Anne Grete Holmsgaard vil gerne have en anden regering i Danmark. Hun vil gerne have en regering med fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister. Afskærer det fru Anne Grete Holmsgaard fra at gå ind og lave politik med den nuværende regering, f.eks. det energiforlig, som vi indgik i februar sidste år, altså i 2008? Nej, det gør det ikke. Det er fuldstændig den samme situation, vi har i EU.

Dansk Folkeparti vil gerne have en grundlæggende ændring af EU-samarbejdet, men det afskærer os ikke fra at bruge de redskaber, vi har i det eksisterende samarbejde. Så der er ikke mere flip-flap fra det ene ben til det andet i Dansk Folkeparti, end der er af fru Anne Grete Holmsgaard i det danske Folketing.

Men det, der selvfølgelig er særlig interessant med det her beslutningsforslag i forhold til socialisterne, er, at de jo i et ganske særligt omfang skiller sig ud ved rent faktisk at have illuderet – i hvert fald – at være tilhængere af en folkeafstemning i Danmark. Det er, som jeg husker det.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke fru Anne Grete Holmsgaard i virkeligheden ærgrer sig over, at det ikke lykkedes socialisterne over for regeringen at gennemtvinge en sådan folkeafstemning. Det ville jo have givet alle tiders mulighed for, at man kunne have gennemført de ting, man gerne ville.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Anne Grete Holmsgaard (SF):
Jo, det er da ingen hemmelighed, at vi gerne ville have haft en folkeafstemning. Vi tabte, for det var simpelt hen ikke flertal for det i Folketinget, så det kan vel egentlig siges meget kort.

Jeg vil godt gå tilbage til det, hr. Messerschmidt gik uden om. Det kan godt være, at hr. Messerschmidt bare siger, at rent pragmatisk gik man bare ind og lavede et arbejde om regulering af kapitalfonde. Men det er jo ikke desto mindre fuldstændig rigtigt, at hvis ikke der er